

Evaluatie Jongerenplatform JAA!

**In opdracht van:
Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling,
Gemeente Amsterdam**

Stichting Alexander
Amsterdam, oktober 2006

Inhoudsopgave

1	INLEIDING	5
1.1	LEESWIJZER	6
2	OPZET EN UITVOERING	7
2.1	VRAAGSTELLING EN ONDERZOEKSVRAGEN	7
2.2	ONDERZOEKSMETHODE EN DOELGROEP	8
2.3	PANELLEIDRAAD EN TELEFONISCHE INTERVIEWLEIDRAAD	9
2.4	SAMENSTELLING PANELS EN TELEFONISCHE INTERVIEWS	9
2.5	ANALYSE, RAPPORTAGE, KERNGROEP EN DIALOOGBIJEENKOMST	13
3	KWALITEIT VAN DEELNAME	15
3.1	WAT IS JAAI?	15
3.2	WERKWIJZE	15
3.2.1	BIJTANK-LOUNGES	16
3.2.2	LANGERE PROJECTEN	17
3.2.3	EENMALIGE ACTIVITEITEN	19
3.2.4	EVALUATIE	20
3.3	MOTIVATIE	21
3.3.1	MOTIVATIE OM MEE TE DOEN	21
3.3.2	MOTIVATIE OM TE STOPPEN	22
3.4	TOEGANG	23
3.4.1	HOE KOM JE ERBIJ?	23
3.4.2	HOE BLIJF JE ERBIJ?	24
3.4.3	WIE DOET ER MEE?	24
3.5	BEKENDHEID VAN JAAI	29
3.6	CONCLUSIE KWALITEIT VAN DEELNAME	31
4	EFFECT	34
4.1	BELEID/POLITIEK	34
4.2	VOLWASSENEN	37
4.3	JONGEREN DIE MEEDOEN MET JAA	38
4.3.1	KENNIS, HOUDING EN VAARDIGHEDEN	38
4.3.2	SOCIAAL NETWERK	40
4.4	ANDERE JONGEREN	41

4.5	CONCLUSIE EFFECT VAN JAA	41
------------	---------------------------------	-----------

5	<u>RANDVOORWAARDEN</u>	43
----------	-------------------------------	-----------

5.1	BUDGET	43
------------	---------------	-----------

5.2	TIJD	43
------------	-------------	-----------

5.3	BEGELEIDING	44
------------	--------------------	-----------

5.4	COMMUNICATIE	47
------------	---------------------	-----------

5.4.1	BIJ DE START	47
-------	--------------	----

5.4.2	OP DE HOOGTE BLIJVEN	48
-------	----------------------	----

5.4.3	COMMUNICATIE OVER HET EFFECT VAN JAA!	48
-------	---------------------------------------	----

5.4.4	RELATIE JAA! EN YOUNG WORKS	49
-------	-----------------------------	----

5.5	CONCLUSIE RANDVOORWAARDEN	51
------------	----------------------------------	-----------

6	<u>AANDACHTSPUNTEN</u>	54
----------	-------------------------------	-----------

6.1	AMBITIENIVEAU VAN PARTICIPATIE IN DE UITVOERING	55
------------	--	-----------

6.2	AMBITIENIVEAU VAN PARTICIPATIE IN EFFECT OP BELEID	56
------------	---	-----------

6.3	TOEKOMST	57
------------	-----------------	-----------

BIJLAGE 1: VERSLAG DIALOOGBIJEENKOMST

1 Inleiding

Jeugdparticipatie staat in Amsterdam stevig op de agenda. Via verschillende wegen stimuleert de Gemeente Amsterdam organisaties en lokale overheden om de input van jongeren te gebruiken om hun beleid vorm te geven en aan te scherpen. Tevens wil men via jongerenparticipatie vergroten de betrokkenheid en verantwoordelijkheid van jongeren voor hun leefomgeving en kennis van democratische mogelijkheden. Het Amsterdamse Jongerenplatform JAA! (Jongeren Actief voor Amsterdam) is één van de concrete manieren waarop in Amsterdam inhoud wordt gegeven aan jongerenparticipatie.

Stichting Alexander heeft in opdracht van de Dienst Maatschappelijke Ondersteuning (DMO) van de gemeente Amsterdam het functioneren van JAA! geëvalueerd vanuit het perspectief van de jongeren zelf. De doelstelling van de evaluatie is niet alleen achterhalen wat jongeren vinden van het huidige functioneren van JAA!, maar ook het door jongeren laten formuleren van verbeterpunten.

De visie van jongeren op het huidige functioneren van JAA! is centraal gesteld. Er heeft door de jongeren dus geen toetsing plaatsgevonden van de tussen DMO en Young Works oorspronkelijk voorgestelde en afgesproken doelstellingen en werkwijze van JAA!. Om als lezer toch alvast een beeld te hebben van JAA!, volgt hieronder kort een beschrijving van de doelstelling en werkwijze zoals deze door Young Works zijn beschreven in de *Rapportage denktank Jongeren Actief voor Amsterdam! (april 2005–april 2006)*.

'Zonder jongeren geen participatie' was de titel van het voorstel in april 2005. Dit verwoordt ook een van de belangrijkste doelstellingen van het afgelopen jaar; betrekken, koesteren en enthousiasmeren van zoveel mogelijk verschillende jongeren uit alle delen van de stad en hen gevraagd en ongevraagd advies laten geven. De Denktank van JAA! wilde afgelopen jaar organisaties, instellingen en politici vragen om onderwerpen aan te dragen om aan jongeren voor te leggen, maar ook jongeren de mogelijkheid bieden om zelf onderwerpen met de politiek te bespreken en hun visie te vertellen.

De Denktank had in 2005 tot april 2006 de volgende doelstellingen:

- De Denktank van JAA! blijft jongerenparticipatie en –communicatie in Amsterdam faciliteren waarbij we werken met een beproefde methode, die interessant is voor jongeren en volwassenen, en vooral drempelverlagend werkt.
- Medewerkers van instellingen, ambtenaren en politici in de centrale stad en stadsdelen voelen zich geprikkeld om in contact te komen met jongeren.

- De Denktank stimuleert de dialoog tussen jongeren en volwassenen van instellingen, diensten en politiek in centrale stad en stadsdelen. Dit gebeurt in een vorm waarbij er zoveel mogelijk persoonlijke interactie (face-to-face) is tussen jongeren en volwassenen op een open manier, waarbij jongeren volwassenen confronteren met hun meningen en volwassenen inzicht krijgen in de belevingswereld van jongeren. Jongeren geven gevraagd en ongevraagd advies.

- Jongeren bereiden de ontmoetingen goed voor door als trendspotter achtergrondinformatie te verzamelen en leeftijdgenoten te interviewen over het onderwerp, zodat ze niet alleen vanuit hun eigen perspectief spreken.

- De Denktank van JAA! krijgt een professionele uitstraling en communicatie.

Bron: *Rapportage Denktank Jongeren Actief voor Amsterdam! (april 2005 – april 2006) Young Works, 26 mei 2006*

1.1 Leeswijzer

Hoofdstuk twee bevat een beschrijving van de opzet en uitvoering van het project. De hoofdstukken drie tot en met vijf bevatten de kern van de resultaten van het onderzoek, te weten de kwaliteit van deelname van JAA! (hoofdstuk drie), de effecten van JAA! (hoofdstuk vier) en de randvoorwaarden van JAA! (hoofdstuk vijf). Deze hoofdstukindeling volgt de lijn van de eerste drie onderzoeksvragen. De vierde onderzoeksvraag – hoe kan JAA! beter functioneren – is door deze hoofdstukken heen verweven. Elk van deze drie hoofdstukken sluit af met een conclusie.

Hoofdstuk zeven bevat aanbevelingen voor de toekomst vanuit Stichting Alexander aan DMO.

In bijlage één is een verslag van de dialoogbijeenkomst tussen gemeente en kerngroep opgenomen.

2 Opzet en uitvoering

In dit hoofdstuk wordt de opzet en uitvoering beschreven van het onderzoek onder jongeren die meedoen of hebben meegedaan aan JAA! (Jongeren Actief voor Amsterdam). Het onderzoek zelf heeft in de maand september van 2006 plaatsgevonden, de rapportage en afronding begin oktober 2006.

2.1 Vraagstelling en onderzoeksvragen

De vraagstelling die centraal staat, is:

In hoeverre sluit volgens (voormalig) betrokken jongeren het Amsterdam Jongerenplatform JAA! aan bij de wensen en behoeften van jongeren en hoe beoordelen zij de resultaten en effecten van JAA! in termen van participatie en invloed van jongeren op het beleid van overheid en organisaties in Amsterdam?

Deze hoofdvraag valt uiteen in de volgende onderzoeksvragen:

1. Wat is de kwaliteit van deelname van JAA!?
2. Wat is het effect van JAA!?
3. Wat zijn de randvoorwaarden van JAA!?
4. Hoe kan JAA! beter functioneren?

Deze vier onderzoeksvragen zijn in samenspraak met de gemeente vastgesteld.¹ De onderzoeksvragen zijn op de volgende wijze geoperationaliseerd.

1. Wat is de kwaliteit van deelname van JAA!?

1. Motivatie om mee te doen, mee te blijven doen of deelname te beëindigen.
2. Betrokkenheid van jongeren bij bedenken, organiseren en implementeren van vorm (hoe gebeurt het/werkwijzen?)
3. Betrokkenheid van jongeren bij bedenken, organiseren en implementeren van inhoud (waarover gaat het/onderwerpen?)
4. Werving en toegang

2. Wat is het effect van JAA!?

¹ Zie artikel *Tokenism in PAR with Youth* (2006) van Kitty Jurrius, Stichting Alexander.

1. Kennis, vaardigheden en houding van deelnemende jongeren
2. Netwerk en contacten van deelnemende jongeren
3. Kennis, vaardigheden en houding van andere jongeren
4. Kennis, vaardigheden, houding van volwassenen
5. Kwaliteitsverbetering van beleid (overheden en organisaties in Amsterdam)

3. Wat is zijn de randvoorwaarden van JAA!?

1. Personele begeleiding bij de voorbereiding, uitvoering en follow-up van activiteiten en projecten.
2. Informatievoorziening: informed consent, terugkoppeling
3. Tijdsinvestering
4. Middelen die beschikbaar zijn

4. Hoe kan JAA! beter functioneren?

1. Kwaliteit van deelname
2. Effect
3. Randvoorwaarden

2.2 Onderzoeksmethode en doelgroep

Bij de evaluatie is gekozen voor een kwalitatieve aanpak: met een beperkt aantal respondenten is gedetailleerd en op (een) open wijze gesproken. Er zijn twee panelgesprekken gehouden. Tijdens een panelgesprek gaan deelnemers met elkaar in gesprek over door de gespreksleider aangedragen onderwerpen. De panelgesprekken zijn opgenomen op digitale audio diskettes en later uitgewerkt in schriftelijke panelverslagen. De jongeren benoemen wat voor hen belangrijk is, en reageren op elkaars mening. Het panelgesprek laat jongeren interactief – met de onderzoeker en onderling – aan het woord over zaken die voor jongeren belangrijk zijn, en leidt ertoe dat:

- informatie wordt verkregen over de leefwereld, wensen, ideeën, kritiek en tegenstrijdigheden daarin van jongeren;
- jongeren worden gestimuleerd om ervaringen uit te wisselen, op elkaars mening te reageren en van elkaar te leren;
- jongeren door deelname aan het gesprek gemotiveerd raken om zich in te zetten voor veranderingen / verbeteringen.

Vervolgens zijn telefonische interviews gehouden met tien jongeren. Hiervoor is gekozen omdat het praktisch onhaalbaar bleek gezien de korte tijdsduur van het project nog een panelgesprek te beleggen, en er op deze wijze wat meer doorgepraat kon worden met individuele jongeren over wat zij belangrijk vinden.

De doelgroep van het onderzoek zijn jongeren die betrokken zijn of zijn geweest bij JAA! als deelnemer. Hierbij worden twee groepen jongeren onderscheiden: jongeren die actief zijn, en jongeren die in de laatste acht maanden niet actief zijn geweest. Aanvankelijk was het ook een vraag van de opdrachtgever te spreken met jongeren die (nog) niet betrokken zijn bij JAA!, maar gezien het korte tijdsbestek van het onderzoek, bleek dat niet mogelijk. In overleg is besloten deze groep niet in het onderzoek te betrekken.

2.3 Panelleidraad en telefonische interviewleidraad

De vier onderzoeksvragen en bijbehorende subvragen zijn de basis geweest voor de panelleidraad. De panelleidraad is voorafgaand aan de uitvoering besproken met de opdrachtgever. Voor de telefonische interviews is een telefonische leidraad gemaakt, naar aanleiding van een eerste analyse van de panelgesprekken. De telefonische leidraad bevat onderwerpen waarover meer informatie gewenst was, evenals een scherpere vraagstelling in de vorm van stellingen. Deze leidraad is tevens besproken met de opdrachtgever. Tegelijkertijd kregen de jongeren tijdens de gesprekken zelf voldoende ruimte om met aanvullende onderwerpen te komen en/of om onderwerpen als niet belangrijk/relevant te bestempelen. De inhoud is dan ook participatief ingevuld.

2.4 Samenstelling panels en telefonische interviews

Voor het benaderen van jongeren om deel te nemen aan het onderzoek, is gebruik gemaakt van een door de opdrachtgever aangeleverd adressenbestand. Dit bestand is onderverdeeld in drie categorieën, te weten:

- Actieve jongeren;
- Jongeren die in de afgelopen 8 maanden niet actief zijn geweest;

- Jongeren die (nog) niet actief zijn, maar die tijdens een enquête hebben aangegeven meer over JAA! te willen weten.

Jongeren zijn willekeurig gebeld met de vraag of zij wilden deelnemen aan een panelgesprek. De twee panels zijn samengesteld uit de eerste twee categorieën. In de panels was een oververtegenwoordiging van allochtone, actieve jongeren. In de telefonische interviews zijn wat meer autochtone, minder actieve jongeren gesproken. Tevens heeft een aantal deelnemers vrienden/vriendinnen meegenomen die (nog) niet actief zijn geweest bij JAA!. Zij hebben vanuit hun eigen perspectief ook deelgenomen aan de gesprekken. Voor elk panel zijn ongeveer 14 jongeren bereid gevonden deel te nemen. Zij zijn telefonisch benaderd, hebben na toezegging een uitnodigingsbrief gekregen en zijn de avond voor het panelgesprek nagebeld. Van deze jongeren is tijdens de panelgesprekken de helft op komen dagen.

Hieronder staat de samenstelling van de panels weergegeven. Wat de mate van actief zijn, is de door de opdrachtgever aangeleverde indeling aangehouden:

- actief = in de laatste 8 maanden actief geweest
- niet meer actief = langer dan 8 maanden nergens aan deelgenomen

Panel van 14-09-2006

Nr	Geslacht	Leeftijd	Onderwijstype	Achtergrond	Mate van actief zijn
1	Jongen	16	Mbo	Marokkaans	Actief
2	Jongen	18	Mbo	Turks	Actief
3	Jongen	19	Hbo	Japan/Eritrea	Actief
4	Jongen	19	Hbo	Nederlands	Actief
5	Meisje	21	Hbo	Surinaams	Nooit actief geweest
6	Jongen	24	Geen	Surinaams	Actief

Panel van 15-09-2006

Nr	Geslacht	Leeftijd	Onderwijstype	Achtergrond	Mate van actief zijn
1	meisje	14	Vmbo kader	Turks	Nooit actief geweest
2	Meisje	15	Vmbo theorie	Marokkaans	Actief
3	Meisje	15	Vmbo kader	Turks	Actief
4	Meisje	16	Hbo	Surinaams	Niet meer actief
5	Jongen	16	Havo	Marokkaans	Niet meer actief
6	Meisje	19	Hbo	Nederlands	Actief
7	Jongen	20	Hbo	Marokkaans	Niet meer actief
8	Jongen	22	Hbo	Surinaams	Niet meer actief

De samenstelling van de telefonische interviews was als volgt:

Nr	Geslacht	Leeftijd	Onderwijstype	Achtergrond	Mate van actief zijn
1	Meisje	14	Vwo	Nederlands	Niet meer actief
2	Jongen	16	Havo	Nederlands	Actief
3	Meisje	18	Onbekend	Nederlands	Niet meer actief
4	Meisje	18	Havo	Nederlands	Niet meer actief
5	Meisje	18	Vwo	Nederlands	Niet meer actief
6	Meisje	19	Hbo	Nederlands	Niet meer actief
7	Meisje	20	Onbekend	Nederlands	Actief
8	Jongen	23	Electro	Nederlands	Niet meer actief
9	Jongen	Onbekend	Onbekend	Nederlands	Niet meer actief
10	Meisje	Onbekend	Onbekend	Marokkaans	Niet meer actief

De opgetelde totalen komen op het volgende uit:

Geslacht	
Jongens	11
Meisjes	13
Leeftijd	
16 of jonger	8
17 of ouder	14
onbekend	2
Achtergrond	
Nederlands	11
Marokkaans	5
Surinaams	4
Turks	3
Anders	1
Mate van actief zijn	
Actief (afgelopen 8 maanden)	10
Niet meer actief (afgelopen 8 maanden niet actief geweest)	12
(nog) niet actief	2
Opleidingsniveau	
Vmbo	5
Havo	4
Vwo	2
Mbo	3
Hbo	4
Onbekend	6

2.5 Analyse, rapportage, kerngroep en dialoogbijeenkomst

De panelgesprekken en telefonische interviews zijn in Word letterlijk uitgewerkt. Vervolgens zijn deze in het kwalitatieve analyseprogramma MAXqda2 ingevoerd. Dit programma helpt bij het ordenen van data; middels handmatige codering van

tekstfragmenten wordt analyse van de data transparant en inzichtelijk. Nadat de data op deze wijze zijn gecodeerd en gesorteerd, is in al deze informatie gezocht naar de belangrijkste boodschap van de participanten en hoe de verschillende elementen uit hun verhalen zich tot elkaar verhouden.

Uiteindelijk is gekeken hoe de vraagstelling en onderzoeksvragen op basis van de informatie uit de panelgesprekken beantwoord kunnen worden. Van deze analyse is door Stichting Alexander een conceptrapportage op hoofdlijnen gemaakt, welke is voorgelegd aan een ‘kerngroep’ van jongeren die hebben deelgenomen aan de panelgesprekken en interviews. Zij hebben de grote lijnen van de conceptrapportage kunnen aanvullen en duiden. In onderhavige rapportage staan hun opmerkingen in kaders vermeld bij de resultaten. Acht jongeren hebben deelgenomen aan deze kerngroepbijeenkomst. Dit waren – op twee na – jongeren die in de afgelopen acht maanden actief zijn geweest binnen JAA!.

Tot slot heeft er een dialoogbijeenkomst plaatsgevonden met de kerngroep en twee vertegenwoordigers van de gemeente. Zij hebben een inhoudelijk gesprek gevoerd over de resultaten van het onderzoek. Het verslag van deze bijeenkomst is opgenomen in bijlage 1.

3 Kwaliteit van deelname

Dit eerste onderdeel gaat over de werkwijze van JAA!, over de toegang tot JAA! en over de motivatie van jongeren om mee te doen aan JAA!. Gezamenlijk geven deze onderwerpen inzicht in de kwaliteit van deelname van JAA!. Het zijn de perspectieven van de jongeren die centraal staan.

3.1 Wat is JAA!?

‘JAA! staat voor Jongeren Actief Amsterdam. Dat is een groep die projecten organiseert en daarbij jongeren betreft. Vind je het leuk als jongere dan kun je daaraan mee doen. Ik weet verder niet precies wat de achtergrond is van JAA!’

De meeste jongeren zijn positief over het bestaan van JAA!. Ze vinden het belangrijk dat er iets bestaat waar jongeren hun eigen mening kwijt kunnen en dat er wordt opgekomen voor de belangen van jongeren.

‘Goed dat ze denken aan jongeren. Dat jongeren ook iets te zeggen hebben.’

Ook wordt JAA! genoemd als een toegang voor het bereiken van jongeren:

‘Het is een jongerendatabase, en als er een opdrachtgever naar JAA! komt met een vraag dan gaan ze daarop een project baseren. En soms zijn er projecten voor de gemeente Amsterdam die door jongeren zijn bedacht. Als je klaar bent met een project vul je meestal een blaadje in, wat vond je ervan, wat kon beter, echt een evaluatieformuliertje en aan het einde vragen ze of je nog een idee hebt voor projecten. Het is geen jongerenraad het is een jongerenpanel.’

3.2 Werkwijze

Op welke manier is JAA! georganiseerd? Is er voldoende ruimte voor jongeren om

Evaluatie Jongerenplatform JAA!

Oktober 2006

hun eigen mening te geven? Kunnen jongeren zelf dingen organiseren? En wordt de werkwijze geëvalueerd?

De jongeren vertellen dat er bij JAA! volgens een aantal manieren wordt gewerkt. Zij noemen drie grote categorieën: Bijtank-lounges, langere projecten en eenmalige activiteiten. Een aantal jongeren die we gesproken hebben, deed aan meerdere dingen mee, sommigen aan één onderdeel. Jongeren die vaker meedoen, overzien vaak de werkwijze en de verschillende projecten. Veel jongeren die aan één activiteit deelnamen, hebben dit overzicht niet.

3.2.1 Bijtank-lounges

Tijdens de bijtank-lounges wordt gebrainstormd over wat er speelt in de stad. Het doel is om ideeën te bedenken waar JAA! zich de komende tijd mee bezig zou kunnen houden en in wat voor vorm dat zou kunnen gebeuren. Sommige jongeren vertellen dat de onderwerpen van deze brainstorms helemaal vanuit de jongeren zelf komen, sommige jongeren vertellen dat ze onderwerpen van de begeleiding krijgen.

‘Dit verloopt vaak zo: in groepjes worden ideeën bedacht. Vervolgens wordt gebrainstormd, er worden veel ideeën geroepen. Vervolgens wordt gestemd: welk idee wil je dat wordt uitgevoerd? Het meest gekozen idee wordt dan uitgevoerd.’

De jongeren zijn over het algemeen te spreken over de wijze waarop dit gebeurt: het is gezellig en de begeleiding is behulpzaam maar niet opdringerig. De jongeren hebben over het algemeen het gevoel dat zij tijdens de bijtank-lounges goed hun mening kunnen geven: *‘je kunt je mening kwijt’, ‘er is een democratisch systeem’, ‘er is een open sfeer’* zijn typeringen die zij gebruiken.

‘Dat project Cash & the City, dat is ontwikkeld in de Bijtank-lounge. Wij kregen onderwerpen, die voor jongeren speelden en dan moest je om dat onderwerp ... Dan ging je met een groepje collages maken en dan moest je een soort projectopzet maken voor wat je leuk lijkt, zeg maar. En er waren vier ideeën. En één van die ideeën was Cash & the City en die is, zeg maar, verwezenlijkt.’

Een enkeling vindt het rommelig en chaotisch. Ook vindt een enkeling dat er te snel over minderheidsstandpunten wordt heengestapt en dat er beter geluisterd zou moeten worden naar argumenten. De jongeren vertellen dat de eindbeslissing over welk idee daadwerkelijk wordt uitgevoerd, wordt genomen door de begeleiders van JAA!.

Opvallend is dat de jongeren uit zichzelf nauwelijks vertellen over andere activiteiten die tijdens de bijtank-lounges worden georganiseerd, zoals presentatietraining.

3.2.2 Langere projecten

De beslissing met welke ideeën concreet aan de slag te gaan, wordt na afloop van de bijtank-lounge, buiten de jongeren om genomen. De begeleiders van JAA! operationaliseren de ideeën in een plan voor een langer project. Een aantal jongeren vertelt hier geen moeite mee te hebben: zij hebben zelf weinig behoefte zich actief met planvorming bezig te houden.

‘Wat vinden jullie ervan dat zij dat plan maken?’ (interviewer)

‘Het is hun werk zij krijgen ervoor betaald.’

‘En ze zijn jong, dus ook al gebeurt het door stagiaires, dat zijn ook jongeren.’

‘Dus dat vinden jullie geen probleem, dat dat werk wordt gedaan door JAA! medewerkers?’ (interviewer)

‘Stukje verlichting, je hoeft niet alles te doen.’

‘Ik vind het voor mijzelf wel leuker als ik daar zelf aan had meegewerkt, maar dat is voor mijzelf, dat geldt niet voor iedereen.’

Sommige jongeren vinden dit een pluspunt: je kunt meedoen aan een project dat al helemaal bedacht is, de taken zijn duidelijk, je wordt geholpen bij verslagen etc.

‘Het is wel moeilijk om jongeren meer te laten doen: jongeren zijn wisselvallig en verschillend. De een wil wel wat meer doen en de ander niet. Veel jongeren wachten maar wat af. Het ligt aan de persoon, is heel individueel.’

Andere jongeren vinden dit juist een minpunt: zij zouden graag zelf van begin tot eind een project bedenken en uitvoeren. Zij vertellen dat dit vooral geldt voor jongeren met

meer ervaring, die ouder zijn of die een specifieke interesse op dit vlak hebben.

‘Iedereen mag tijdens vergaderingen oplossingen aandragen, maar je komt er nooit echt achter of ze naar je luisteren. Want na zo’n vergadering regelen zij alles. Ik zou meer uitleg willen krijgen: hoe komen ze tot een oplossing. Dat ze bellen: dit en dat idee wordt uitgewerkt en om die en die reden. Er zou een betere terugkoppeling moeten zijn, omdat je dan meer het idee hebt dat je ideeën serieus worden genomen.’

De begeleiders van JAA! bellen jongeren op de deelnemerslijst om te vragen wie mee wil doen aan het project. Als er voldoende animo is, gaat het project door. Projecten worden dus vaak niet door de mensen uitgevoerd als die het bedacht hebben. De jongeren vertellen dat het aantrekkelijk is dat ze een keuze hebben:

‘Ik vind het goed dat er verschillende projecten zijn, zodat je altijd kunt kiezen. Ik ben een keer gevraagd interviews te houden op school met jongeren over wat zij van hun omgeving vinden. Dit vond ik geen leuk project. Het bedenken van hoe de buurt beter kan wel. Mooi dus dat die keuze er is.’

De jongeren vertellen vooral taken uit te voeren die omschreven zijn in het plan.

‘Als je in een project zit doe je meer wat er op de planning staat. Ik heb niet echt het idee dat van je wordt verwacht dat je met nieuwe ideeën komt. Wel kan dit tijdens de Bijtank-lounges; dan kun je meedenken over nieuwe projecten.’

‘Taken zijn vastgesteld. Bij de meeste projecten waar ik aan meedeed stonden de taken vast en werd er gevraagd wie wat wilde doen, iedereen pikte een taak uit.’

Over de aard van de werkzaamheden en de wijze waarop dit is georganiseerd tijdens de langere projecten, is door de jongeren verder weinig verteld.

3.2.3 Eenmalige activiteiten

De jongeren vertellen ook mee te doen aan eenmalige activiteiten. Dat kan bijvoorbeeld zijn aan een debat (Cash & the City, stagepanel) en het afnemen van enquêtes. Soms wordt zo'n eenmalige activiteit door een groepje jongeren (mede) georganiseerd, maar dat hoeft niet. Ook weten de jongeren die eenmalig meedoen vaak niet dat het is medegeorganiseerd door jongeren, of dat het idee voor de activiteit is bedacht door jongeren. Ze vinden het goed dat de onderwerpen van de debatten worden besproken en op de agenda staan. Een meisje vertelt het volgende over het debat 'Cash & the City', waar zij eenmalig aan deelnam:

'Ik vond het debat heel goed: waar het over ging. Ze vertelden allemaal dingen waar ik het mee eens was. Misschien hadden anderen dat ook wel. Jongeren worden vaak buitengesloten. Wat betreft lenen: het lijkt alsof jongeren niet meer bestaan, alsof er geen grens is. Lenen mag gewoon, daar moeten ze niet zo makkelijk over doen, ook al ben je 18, dan ben je nog niet volwassen. En als jongeren zelf met een probleem komen, dan moet je dat wel serieus nemen, want ze komen er niet zo snel mee. Het is dan een echt probleem.'

Punten voor verbetering ziet een aantal jongeren wel, en deze liggen met name bij de mogelijkheid voor jongeren om actief mee te praten tijdens het debat zelf:

'Tijdens Cash & the City vond ik het eigenlijk allemaal wel goed gaan. Alleen wat ik een beetje jammer vond, is dat de jongeren die echt wat te zeggen hadden niet echt konden opstaan en hun mening uiten. Je kon niet echt in dialoog gaan met de wethouder, en dat vond ik wel jammer. Want de wethouder was eigenlijk gekomen voor ons. En die mensen die wat mochten zeggen waren uitgekozen om iets te presenteren en meer niet. En er waren best wel veel jongeren gekomen, dus ik zou het wel leuk vinden als er iets van een open 'mic' zou zijn. Dat je op kon staan en zeggen; hé meneer de wethouder, dit en dat. Dat miste ik. '

‘Wel vond ik het jammer dat er zo weinig jongeren zelf aan het woord waren. Het was een groot debat, voor jongeren is het dan echt moeilijk hun mening te geven. Zelf zou ik het in kleine groepjes hebben opgedeeld, dan zouden jongeren meer hun mening geven. Dat zou beter zijn geweest.’

Een tweede veelgehoord verbeterpunt is dat jongeren graag beter zouden weten of er iets en zo ja, wat er met de resultaten van een eenmalige activiteit als een debat wordt gedaan.

Reactie van de kerngroep:

- Bij eenmalige activiteiten horen ook panelgesprekken. De ideeën zie je pas laat terug, daar hoor je niets van. Het zou fijn zijn om te weten wat hiermee gebeurt.

3.2.4 Evaluatie

Sommige jongeren vertellen dat de projecten worden geëvalueerd met jongeren, anderen vertellen juist dat zij dat een goed idee zouden vinden omdat zij dat nu missen. Het beeld over evalueren is vanuit de gesprekken niet scherp.

‘Er was vaak een evaluatie na afloop, daarbij zei iedereen dat hij het wel goed vond. Dat was ook omdat de meesten het wel prima vonden om leuk samen te zijn, de resultaten waren van minder groot belang. Over wat de resultaten waren, werd erg vaag gedaan.’

Reactie van de kerngroep:

- De projecten worden na een jaar geëvalueerd, aan het einde van het jaar, bepaalde jongeren worden hiervoor benaderd. Wie dit zijn bepaalt JAA!, meestal jongeren die langer betrokken zijn. Dit is echt een minpunt, evaluatie is belangrijk! Het werkt demotiverend als je niet weet hoe het verder gaat.
- Ze [begeleiders van JAA!] zeggen niet of en wanneer er geëvalueerd wordt, beter zou zijn om dit direct na het project te doen, als deel van het proces.
- Bij langere projecten krijg je soms een boekje met uitkomsten, dit wordt niet gezamenlijk besproken.

3.3 Motivatie

Waarom doen jongeren mee met JAA!? En wat is de reden dat jongeren stoppen?

3.3.1 Motivatie om mee te doen

Er zijn twee groepen antwoorden veel gegeven op de vraag waarom jongeren meedoen. De eerste daarvan is omdat het gezellig is en leuk, en vanwege de mensen die meedoen.

‘ Projecten voor jongeren vond ik gewoon leuk. Ze zeiden we gaan uit, we gaan filmpjes maken. Door die filmpjes heb ik ook meegedaan.’

‘ Nou, al mijn vriendinnen gingen eigenlijk. Dus toen dacht ik als we dan allemaal komen dan zal het toch wel leuk worden.’

Een tweede veelgenoemde reden is omdat ze willen dat er dingen veranderen voor jongeren in Amsterdam.

‘ Ik wilde mensen helpen, vooral de jeugd. De mensen aan de top houden ons een beetje dom, ik wil erkenning dat wij er ook zijn, dat de jeugd ook belangrijk is, wij zijn de toekomst. Daar wil ik een steentje aan bijdragen en niet met geweld, doe het liever zo.’

Een derde –iets minder genoemde – motivatie om mee te doen, is dat er geluisterd wordt en je je mening kan geven.

‘ Goed dat jongeren worden betrokken bij de politiek. Jongeren zijn de toekomst, zij hebben een andere blik op dingen dan anderen. Het is goed dat er naar hen wordt geluisterd. Luisteren is genoeg, er hoeft niet altijd wat mee te worden gedaan, want jongeren weten niet altijd wat kan en wat niet.’

Redenen die een enkele keer worden genoemd, zijn onder meer: vanwege de status/naamsbekendheid, om dingen te leren en ervaring op te doen, omdat er vrijstelling voor school wordt geregeld, vanwege de aard van de activiteiten en (juist niet) vanwege het geld.

‘ Ik vind het interessant om te brainstormen, dat vind ik gewoon leuk, en bij JAA! kun je over veel verschillende dingen brainstormen, dat vind ik leuk. Ik ben bij meer organisaties vrijwilliger en JAA! is er een van.’

3.3.2 Motivatie om te stoppen

Sommige jongeren stoppen definitief met JAA!. De meeste jongeren die gesproken zijn tijdens het onderzoek die niet meer (zo) actief zijn, stoppen echter niet, maar doen gewoon niet meer mee. De reden om niet meer mee te doen is weinig besproken tijdens de panelgesprekken en interviews. De redenen die wel genoemd zijn, zijn: het effect op beleid is beperkt, vanwege verhuizing, drukte, de werkwijze en de onderwerpen spraken de respondent niet aan, omdat ze niet gebeld worden of op de hoogte gehouden worden van interessante projecten en vanwege leeftijd. Een jongeman van 24 jaar vertelt hierover:

‘Ik heb andere bezigheden, maar ook vooral dat ik niet meer echt de jongste was. Zoals bij ‘Cash in the City’, daar was ik echt de oudste gewoon. Het was wel leuk, een leuk evenement maar het is echt voor jongeren en ik ben geen jongere meer. Ik heb ook een bepaalde kijk op dingen, die jongeren misschien anders zien. Ik ben niet persé gestopt, maar ben niet op de uitnodigingen in gegaan omdat ik andere dingen te doen had.’

3.4 Toegang

Wie doen er mee met JAA!? Hoe kom je bij JAA!, hoe blijf je erbij? Hoe bekend is JAA!?

De jongeren vertellen dat er zo'n 150 à 200 leden zijn bij JAA!. Ze vinden JAA! over het algemeen een goed toegankelijke club: iedereen kan meedoen.

'Is JAA! voor iedereen toegankelijk?' (interviewer)

'Ja.'

'Het is voor iedereen bestemd.'

'Maar kan ook elke jongere het?' (interviewer)

'Ja, als je het leuk vindt, kom je. Als je het niet leuk vindt, .. wat je wilt.'

'Ik denk wel dat je met het gevoel moet gaan van: ik wil wat doen, of ik wil iets veranderen. En niet van: oké ik zie wel. Ja, je ziet het sowieso wel, maar niet gewoon van ik zit wel en ik luister. Je moet gewoon een beetje actief meedoen. En dat kan iedereen. Dus is het eigenlijk voor iedereen.'

3.4.1 Hoe kom je erbij?

Aan de jongeren is gevraagd op welke wijze zij voor het eerst betrokken zijn geraakt bij JAA!. Twee manieren zijn het vaakst genoemd: via vrienden en via werving op school.

'Ik ben via een vriendin in contact gekomen met JAA!. Zij zit in het vaste comité, en zij heeft mij meegenomen. Het vaste comité is een vaste groep jongeren die de belangrijke functies vervullen. Die vriendin zit er nog steeds bij.'

'Ze kwamen met 4 of 5 meisjes de aula binnenlopen met folders, ze begonnen te schreeuwen en wij zitten op een school met heel weinig meisjes, dus ze kregen heel veel aandacht. Dus ze begonnen te schreeuwen: "Wij zijn van JAA!, we zoeken vrijwilligers, is er iemand die mee wil doen? Het is altijd

leuk, gezellig.” Toen gaven ze ons folders, toen heb ik nagedacht en toen dacht ik iets voor de stad doen, ja waarom niet?!’

‘Via school. We hadden enquêtes van JAA!. Dan moest je invullen of je wou meedoen met de projecten van JAA!. En toen heb ik me daar voor opgegeven. Na een half jaar of een jaar hebben ze me teruggebeld voor mijn eerste project.’

Een paar jongeren vertellen via Internet JAA! te hebben gevonden, en een paar via een volwassen persoon (stagebegeleider/vrijwilliger bij een buurtcentrum).

3.4.2 Hoe blijf je erbij?

De jongeren vertellen in grote lijnen het volgende over hoe je bij JAA! blijft: Als je gezicht, naam en nummer eenmaal bekend zijn bij JAA!, dan wordt geregeld gebeld of je mee wil doen met de Bijtank-lounges of met andere activiteiten of projecten. Je hebt opgegeven in welke onderwerpen je geïnteresseerd bent en aan de hand daarvan bellen ze je op. Er zijn ook nieuwsbrieven waarmee je op de hoogte wordt gehouden.

‘Ja, ze bellen wat voor projecten ze hebben. Dan bellen ze de lijst af van: “We beginnen met een nieuw project en dat gaat hier en hier over, we hebben zoveel jongeren nodig, lijkt het je leuk om mee te doen?” Zeg je ja, dan krijg je nog een brief thuisgestuurd met alle informatie. Dan word je de week ervoor nog gebeld. En je ontvangt de dag ervoor nog een sms-je als het goed is.’

3.4.3 Wie doet er mee?

Jongeren die actief zijn, met een mening, die iets willen veranderen voor jongeren in de stad, die geïnteresseerd zijn in andere jongeren, JAA! is een plek voor iedereen. Veel van de jongeren geven bovenstaande typering van de jongeren die actief zijn bij JAA!.

De jongeren hebben ook een mening over hoe JAA! werkt voor verschillende groepen jongeren, te weten allochtoon–autochtoon, opleidingsniveau, leeftijd, starter–gevorderde en ‘incrowd’.

Allochtoon – autochtoon

Over de mate waarin in JAA! voldoende jongeren van allochtone en/of autochtone afkomst deelnemen, zijn de jongeren het niet eens. Sommige jongeren vinden juist dat de groep opvallend goed gemengd is, andere jongeren vinden dat er te weinig allochtone jongeren meedoen.

‘ Het was een hele brede avond. En geloof me, d’r waren... ik heb nog nooit eigenlijk zoveel verschillende achtergronden gezien op zo’n avond.’

‘ Ze missen een hele groep die het wel leuk zou vinden, maar te weinig wordt betrokken: laag opgeleide jongeren en allochtonen. Die moeten er ook meer bij komen.’

Opleidingsniveau

Ook is er discussie over of JAA! gemengd is wat opleidingsniveaus betreft: sommige jongeren vinden dat de groep goed gemengd is, anderen vinden dat er meer lager of juist hoger opgeleide jongeren bij betrokken zouden moeten zijn.

‘Er zijn niet veel vwo-ers die meedoen, vooral havo’ers en vmbo-ers. Het is denk ik ook wel leuker voor hen, spreekt hen meer aan.’

‘Ik vind dat er meer verschillende mensen moeten komen bij JAA! Het is allemaal het zelfde type dat er werkt: “kak”. Trekt ook hetzelfde type aan, hoogopgeleide jongeren. Geen jongeren met problemen. Er moeten mensen werken die daar beter mee om kunnen gaan.’

Bij het bespreken van ‘wie doet er mee’ zijn drie onderwerpen naar boven komen drijven waarin er wel een duidelijke lijn te vinden is, te weten leeftijd, starter-gevorderde en incrowd.

Leeftijd

JAA! is gemengd, voor jongeren van zo’n 14 tot 23 jaar, vertellen de respondenten. Een aantal oudere jongeren (ongeveer 18+) vertelt dat de jonge jongeren (14 jaar) eigenlijk te weinig weten om echt mee te praten, en dat de werkwijze van JAA! voor oudere jongeren te voorgekookt is.

‘Zijn er ook jongeren waarvan jij denkt dat die JAA! minder leuk zouden vinden?’

(interviewer)

‘Het is niet zo leuk voor jongeren jonger dan 16 jaar: zij kunnen minder meepraten. Zij praten meer over hoe het op straat is en niet zoveel over het buurthuis zelf. Ze praten meer over hoe het nu is en niet over hoe het zou kunnen zijn.’

‘Ik wil dat alles gaat zoals ik het wil, zo ben ik wel. Inspringen dat staat mij niet zo aan, liever de leiding hebben.’

‘Denk je dat, dat ook een leeftijdsding is?’ (interviewer)

‘Zeker....nou ja je bent zo of je bent niet zo, maar het heeft ook met leeftijd te maken.’

Starter - gevorderde

Als je langer bij JAA! zit, wil je meer vrijheid om zelf dingen te ontwikkelen, bedenken, aan te pakken en uit te voeren, vertelt een aantal jongeren. Het kan zijn dat dit verlangen groeit met het aantal keer dat een jongere meedoet (ervaring) en/of met de leeftijd van een jongere.

‘Laat ik zeggen: JAA! is goed voor beginners. Niet dat ik gevorderd ben of zo. Als je nieuw bent en je hebt ambities, dan denk ik dat JAA! je wel de mogelijkheid geeft om tot een bepaalde grens iets te doen. Op een gegeven moment bereik je de leeftijd dat je denkt: ik wil serieuze dingen doen. Ik wil dingen wat groter aanpakken, ik wil gezien worden. Kan. Dan is JAA! volgens mij niet meer voor jou geschikt.’

‘JAA! is een goede manier om te starten eigenlijk?’ (interviewer)

‘Precies!’

‘Klopt’

Reactie van de kerngroep:

De kerngroep raadt JAA! aan een grotere diversiteit in aanbod te hebben voor de verschillende wensen van jongeren: *‘JAA! is goed voor beginners, maar wil je meer of ben je wat ouder, dan is JAA! niet echt interessant. Het biedt weinig kans om*

dingen te organiseren. Het moet bijgesteld worden naar leeftijd of ervaring. Voor sommigen is het te hoog of juist te laag gegrepen.'

Incrowd

Door behoorlijk wat jongeren wordt verteld over een 'incrowd, vaste kern, vast comité, aparte groep binnen de groep'. Zij vertellen dat er meer naar deze jongeren wordt geluisterd door de begeleiding en dat zij vaker aan projecten meedoen dan andere jongeren. Onderstaand fragment komt uit een van de panelgesprekken.

'Je hebt toch van die jongeren die heel lang bij JAA! zitten...'

'Die worden voorgetrokken bedoel je?'

'Nee, niet echt voorgetrokken, maar dan hoor je ze soms gewoon praten met die mensen die een project dan begeleiden en soms vang je dan dingen op. Dan hebben ze het bijvoorbeeld over projecten of ideeën die ze dan hebben.'

'Is het dan dat de ene's idee eerder wordt uitgevoerd dan van de ander?'

'Dat weet ik niet, maar zo'n idee krijg ik er wel van.'

'Wat vind je daar dan van?' (interviewer)

'Ik vind het een beetje meten met twee standaarden. Ik vind dat iedereen...'

'Iedereen moet serieus genomen worden.'

De incrowd lijkt ook in stand gehouden te worden door de wijze waarop jongeren worden benaderd om deel te nemen aan projecten: het zijn met name de begeleiders van JAA! die jongeren opbellen om mee te doen.

'Als het gaat klikken, dan ben je binnen bij JAA!. En als ze je leuk vinden en ze kunnen van je gebruik maken dan roepen ze je zoveel mogelijk op.'

Reactie van de kerngroep:

Er is een harde kern van ongeveer 20 mensen die echt actief zijn. Per onderwerp is er een verschillende incrowd. Dat zijn mensen die lang bij JAA! zitten en meewerken aan meerdere projecten, zoals bij de gemeente en XXXS. Voor mensen die niet in de incrowd zitten, is het soms ondoorzichtig op welke wijze zij meer betrokken zouden kunnen worden.

3.5 Bekendheid van JAA!

Een groot aantal jongeren vertelt dat JAA! niet bekend is onder Amsterdammers. Ze vinden dit erg jammer.

‘Ik vind het jammer dat JAA! zo onbekend is bij jongeren. Er zijn veel jongeren die niks te doen hebben, en zij zouden het heel leuk kunnen vinden om mee te doen.’

Ze hebben wel ideeën wat er gedaan zou kunnen worden om JAA! meer bekendheid te geven.

‘Maar jij had voor vanavond nog nooit van JAA! gehoord?’ (interviewer)

‘Nee, en ik lees de NL20, ik kijk naar AT5, ik hou me bezig met verschillende projecten, dus ik vind het heel vreemd.’

‘Hoe zouden ze jou kunnen bereiken? (interviewer)’

‘Ik denk met TV, maar dat doen ze al, misschien met posters die over opgehangen worden. Misschien moeten ze ook meer samenwerken met dingen die al erg bekend zijn, een link op een site ofzo.’

De jongeren vertellen pr materiaal te krijgen van de begeleiders om andere jongeren te werven, zoals visitekaartjes en flyers om uit te delen.

‘Dan heb je ook van die jongeren die via het internet gaan aanmelden, maar dat duurt veel langer dan als je via contacten erbij komt. We krijgen ook telkens visitekaartjes mee die we kunnen uitdelen aan vrienden, vriendinnen, kennissen die willen meedoen, als je het zo doet ben je veel sneller binnen.’

Het is ook via hun eigen netwerken dat de actieve jongeren proberen JAA! bekendheid te geven.

‘Heb je het idee dat veel andere mensen JAA! kennen?’ (interviewer)

‘In het begin...in het moskeebestuur waar ik in zit, waren ze verbaasd waar ik aan meedeed, maar nu weten ze precies wat JAA! inhoudt. In mijn omgeving weten ze nu wel wat het is. Ze kwamen een paar keer op het nieuws, dat zijn mensen die AT5 kijken, die kennen het wel. Aan anderen vertelde ik het, omdat ik in het bestuur zit, vroegen ze nieuwsgierig waar ik mee bezig was, dan vertel ik het verhaal.’

‘In mijn buurt kennen ze het niet, maar als ik vertel wat JAA! heeft gedaan dan kennen ze het wel. Bijvoorbeeld de XXXS-pas dat kennen ze wel allemaal omdat iedereen het heeft.’

3.6 Conclusie kwaliteit van deelname

In dit hoofdstuk wordt duidelijk hoe de jongeren die meedoen of hebben meegedaan aan JAA! de kwaliteit van deelname beoordelen. De onderzoeksvraag is als volgt geoperationaliseerd:

Wat is de kwaliteit van deelname van JAA!?

- Motivatie om mee te doen, mee te blijven doen of deelname te beëindigen.
- Werving en toegang
- Betrokkenheid van jongeren bij bedenken, organiseren en implementeren van vorm (hoe gebeurt het/werkwijzen?)
- Betrokkenheid van jongeren bij bedenken, organiseren en implementeren van inhoud (waarover gaat het/onderwerpen?)

Jongeren vinden het belangrijk en goed dat JAA! er is. Ze noemen verschillende motivaties om deel te nemen:

- JAA! voorziet in een sociale behoefte: het meedoen aan projecten van JAA! is een sociale aangelegenheid waar jongeren veel plezier aan beleven.
- De jongeren doen mee om een positieve veranderingen voor jongeren in Amsterdam tot stand te brengen;
- De jongeren doen mee om hun mening te kunnen geven en gehoord worden.

De jongeren vinden het goed dat er verschillende werkwijzen zijn bij JAA!: voor ieder wat wils, er is voldoende keuze in onderwerpen.

Toegang en werving

De toegankelijkheid voor jongeren van JAA! wordt door jongeren als positief ervaren. Iedereen die geïnteresseerd en actief is, een mening heeft en iets wil veranderen in zijn stad kan erbij komen. Er zijn twee manieren om bij JAA! te komen.

Overeenkomstig de sociale motivatie om deel te nemen aan JAA! vertellen de meeste jongeren via vrienden bij JAA! terecht komen. Daarnaast kunnen jongeren erbij komen via de werving van JAA!, met name op schoolpleinen. Werving gebeurt vaak via betrokken jongeren en met gebruikmaking van flyers en visitekaartjes.

Wel geven ze aan dat de organisatie van JAA! bepaalde jongeren meer aantrekt dan andere. Zij vertellen dat dit onder meer te maken heeft met de competenties van de mensen die bij JAA! werken en de wijze waarop jongeren voor projecten worden benaderd, maar ook met de werkwijze. Opvallend is dat de meningen uiteenlopen over wat voor soort jongeren zich aangetrokken voelen tot JAA!. Zowel hooggeschoolde autochtone jongeren als juist niet hooggeschoolde jongeren worden genoemd. De jongeren vertellen dat er een 'incrowd' van ongeveer 20 jongeren is die aan veel projecten deelnemen: andere jongeren vertellen dat zij soms het gevoel dat hun mening minder belangrijk is dan die van de 'incrowd'.

Deelname van jongeren aan activiteiten van JAA! vindt op verschillende manieren plaats. Drie soorten activiteiten waaraan jongeren deelnemen worden regelmatig genoemd: Bijtank-lounge, langere projecten en eenmalige projecten. Alle drie verschillen zij van inhoud, duur en de mate van betrokkenheid van jongeren bij het vormgeven en bepalen van de inhoud.

Werkwijze

Jongeren kunnen vrijuit brainstormen tijdens de Bijtank-lounges. Volgens sommige jongeren verlopen de brainstormsessies helemaal vanuit de jongeren zelf, andere jongeren geven aan dat de onderwerpen waarover wordt gebrainstormd, worden aangedragen door de begeleiding. De Bijtank-lounges verlopen volgens een format dat in handen ligt van de begeleiders.

De beslissing over welke ideeën tot een project worden uitgewerkt, wordt doorgaans buiten jongeren om genomen. Dit gebeurt na een Bijtank-lounge en door de begeleiding, aan de hand van de ideeën die daarin zijn bedacht. Jongeren die willen aansluiten bij wat er al is en vooral uitvoerend werk willen doen zijn hier positief over, jongeren die meer eigendom en zeggenschap willen hebben zijn hier minder positief over. Deze laatste groep jongeren zou graag een structuur zien die meer verantwoordelijkheid en uitdaging biedt. Dit zijn met name jongeren die wat ouder zijn, die meer ervaring hebben (vaak opgedaan binnen JAA!) en die een specifieke interesse hebben in beleid.

Bij deze langere projecten voeren jongeren vooral taken uit die omschreven zijn in het plan van aanpak dat door begeleiders is bedacht. De jongeren tonen zich enthousiast over de eenmalige activiteiten (debatten, panels). Maar ook hier zou een aantal van hen meer inspraak willen over zowel vorm als inhoud.

4 Effect

Dit onderdeel gaat over het effect van JAA!, op beleid en politiek in de stad, op volwassenen, op de jongeren die meedoen zelf en op andere jongeren. Met andere woorden, wat levert JAA! op? Het is een onderdeel dat de jongeren zelf belangrijk vinden: als motivatie hebben zij immers veelvuldig genoemd dat ze willen dat er geluisterd wordt, en dat er dingen veranderen voor jongeren in Amsterdam.

Reactie kerngroep:

De kerngroep herkende zich in de conceptversie van dit hoofdstuk en had geen concrete aanvullingen en/of suggesties voor wijziging.

4.1 Beleid/politiek

Aan de jongeren is gevraagd wat het effect is van JAA! op beleid en politiek. Als concreet resultaat van JAA! wordt onder meer de XXXS-pas genoemd.

‘Wat wel leuk was, de jongerenpas, dat was ons eerste project, die is er ook gekomen, dat hoor ik van veel mensen dat ze daar gebruik van maken.’

‘Dankzij het project Buurt Verbeteren is er een nieuw skatepark gekomen.’

Maar, bijna zonder uitzondering vertellen de jongeren dat zij niet weten wat er gebeurt met de adviezen, ideeën en resultaten van JAA!. Zij noemen bijvoorbeeld het debat Cash & the City. Ze weten niet of er iets met de uitkomsten van het debat is gedaan. Ze vinden dat de begeleiding van JAA! veel meer zou moeten doen aan het terugkoppelen van resultaten.

‘Ik heb niet veel resultaten gezien voor Cash and the City. Op de dag van de eindmanifestatie is er iets gezegd over de resultaten, maar daarna nooit meer. Dat vind ik zonde.’

‘Bijvoorbeeld we deden mee aan vier projecten en het was echt in de kerstvakantie, dus we moesten telkens terug komen. Ik heb de tijd ervoor

genomen en we zijn telkens op straat geweest, maar er wordt niks mee gedaan. Ze houden je niet op de hoogte, ook als het verkeerd gaat hoor je het niet.'

'Dan heeft het te maken met de gemeente. De wethouders, maar dat was niet duidelijk, dat hebben ze ons niet uitgelegd. Dit en dit, zo zit het waarom het niet door is gegaan. Dat hebben ze ons nooit verteld. Daarom is het juist: "Waarom is al het werk voor niks?" Ik heb voor niks mensen zitten interviewen.'

Wat opvalt is dat de meeste jongeren zichzelf niet in eerste instantie geroepen, gefaciliteerd of verantwoordelijk zien om de resultaten verder te brengen. De jongeren spreken dan ook als het gaat om het verder brengen van de resultaten in termen van 'ze' over JAA! en nauwelijks in termen van 'wij'.

'Ik weet niet hoe en waar, maar ik denk wel dat ze echt iets met de mening van de jongeren doen, dat ze die echt wel presenteren, bijvoorbeeld over veiligheid, dat ze dan naar de burgemeester gaan.'

Onderstaande dialoog is daar ook typerend voor.

'Minder is dat de mensen van JAA! niet de overheid kunnen overtuigen van allerlei.....dingen.'

'Is dat hun taak? Moeten zij dat doen?' (interviewer)

'Ja, zij hebben jongeren, mijn moeder gaat het niet doen.'

'Moeten de jongeren dat niet zelf doen?' (interviewer)

'Dat willen we wel maar we moeten wel een boegbeeld hebben, iemand die moeilijke woorden voor ons kan zeggen tegen de burgermeester, dat hebben we nodig.'

'Een buffer. Ze hebben een tolk nodig tussen politiek orgaan en jongeren. Wat zit je nou naar mij te kijken, net alsof ik dat ga doen.'

Als de jongeren wel weten wat er is gedaan met de resultaten/adviezen, dan zijn ze er vaak teleurgesteld over. Dit geldt met name voor projecten waarin iets concreets gerealiseerd zou moeten worden, zoals bij het onderstaande voorbeeld over een jongerencentrum.

‘Er is niet veel mee gebeurd. Het loopt al heel lang. De jongerenwerker is er nog wel mee bezig, maar het is eigenlijk een beetje in een hoekje gelegd. Dat is slecht voor de jongeren. JAA! had maar een kort tijdsbestek, daarom konden zij niet meer doen later. Het zou goed zijn als ze er langer zouden zijn: dan leer je de jongeren beter kennen, dan kun je meer regelen. Dit project was eigenlijk te kort om te regelen waar het om ging.’

Het zijn met name de beleidsmakers die de jongeren verantwoordelijk houden voor het in hun ogen geringe effect op beleid van JAA!.

‘Dan krijgen de jongeren het idee dat het de fout is van JAA!, terwijl JAA! er helemaal niks aan kan doen, dat de gemeente geen vergunning wil geven. Dat is denk ik ook wat hij aankaart: er is denk ik gewoon een communicatiefout. Dat is volgens mij heel belangrijk.’

‘In de politiek is het zo: “ We nemen het mee als idee en het is leuk als inspiratie maar verder doen we er niks mee”.’

Er zijn jongeren die hier een concreet verbeterpunt zien voor de begeleiding:

‘Het is aan de gemeente om iets met de resultaten te doen: ze moeten meer doen en meer luisteren.’

‘Zouden jongeren dat zelf niet meer kunnen doen?’ (interviewer)

‘Jongeren zouden ook wat meer kunnen doen, en zeker als zij daarin ondersteund zouden worden door begeleiders, dan zouden ze dat ook wel doen.’

4.2 Volwassenen

Het effect van JAA! op andere volwassenen is tijdens één van de panels aangestipt. Onderstaande dialoog geeft het effect weer dat deze jongeren ervaren: ze worden positiever bekeken en behandeld door volwassenen in hun buurt die weten dat zij zich inzetten voor JAA!.

‘Verandert JAA! ook iets aan de relatie van jongeren met andere volwassenen?’ (interviewer)

‘Dat vind ik wel heel ver gezocht, die vind ik diep gaan, ik denk het niet. Misschien in de uitvoering van een project dat je iemand tegenkomt die anders naar je kijkt omdat je met dat project bezig bent.’

‘Behalve dat mijn burens eerst nog raar kijken, verbaasd kijken. Ik ben bezig met techniek, dus heel mijn straat denkt oké we krijgen een automonteur, we gaan een garage openen. En toen ze dit hoorden van ik ben bezig met JAA!, en ik vertelde wat het inhield, keken ze me aan van: “Waar ben jij mee bezig, dat heeft niks met je opleiding te maken!?”.’

‘Het moskeebestuur doe ik al 4 jaar, eerst 2 jaar in het jongerenbestuur. Toen vroegen ze me voor het bestuur omdat ze het wilden verjongen.’

‘Mensen gaan opeens denken dat het helemaal niet zo generatie kansloos is. Volwassenen denken in het algemeen negatief over jongeren.’

‘In het begin keken ze zo van: “Een jongere die iets voor de stad doet?”. Die slimme burens begonnen positief te denken, maar die andere hebben nog steeds twijfels vanwege hangjongeren buiten.’

4.3 Jongeren die meedoen met JAA

Aan de jongeren is ook gevraagd welk effect JAA! op henzelf heeft of heeft gehad. Wat ze hierover vertellen is onder te brengen onder de noemers kennis, vaardigheden en houding. Een vierde effect dat zij benoemen betreft hun sociale netwerk.

4.3.1 Kennis, houding en vaardigheden

‘Ik heb vooral meegedaan aan projecten die met politiek te maken hebben en met beleid, dus ook stages enzo. Ik heb daardoor wel geleerd hoe de gemeente in elkaar zit, en hoe het werkt met ambtenaren en raadsleden, want je kunt het wel leren bij aardrijkskunde of maatschappijleer maar zo weet je het veel beter.’

Veel jongeren vertellen dat zij kennis opdoen, in bovenstaand citaat betreft het kennis over hoe de politiek werkt. Maar ook kennis over bepaalde onderwerpen (zoals geld tijdens het Cash and the City debat), en kennis over hoe andere jongeren tegen dingen aankijken, worden genoemd.

‘Ik heb geleerd hoe andere jongeren het leven in Amsterdam zien.’

Wanneer gevraagd wordt naar wat JAA! oplevert, is ook vaak genoemd dat met het ontwikkelen van vaardigheden te maken heeft.

‘Ik heb een keer een column geschreven. We waren een keer in de raadszaal in de gemeente van Amsterdam en ze vonden me goed!’

‘Ik ben zelf nog een beetje aan het ontdekken hoe ik tegen dingen aankijk. Daarom ben ik voorzichtig met het doen van uitspraken.’

‘Ik heb veel geleerd: bijvoorbeeld hoe die vergaderingen met jongeren gaan.’

Ook een verandering in de eigen houding wordt genoemd als persoonlijk effect van deelname aan JAA!.

‘Ik heb samengewerkt met jongeren die ik helemaal niet kende. Ze waren aardig en ik voelde me niet vreemd dat ik meedeed.’

‘Ik vond het wel leerzaam. Zoals een gesprek voeren met de burgemeester, dat is leuk om te hebben meegemaakt. Je voelt je betrokken bij de maatschappij.’

Een aantal jongeren vertelt op het gebied van persoonlijke ontwikkeling weinig aan deelname aan JAA! gehad te hebben. Als reden wordt dan genoemd dat het wel gezellig is, maar dat iedereen vooral doet waar hij of zij al goed in is of interesse in heeft, en dat ze er zelf weinig van geleerd hebben.

‘Leer je dan ook dingen die je anders niet zou leren?’ (interviewer)

‘Ik moet zeggen dat ik er niet van geleerd heb, qua kennis en zelfverrijking, maar ik heb het wel heel erg leuk gehad. Ik heb wel dingen geleerd over dingen in de omgeving. Maar qua zelf...qua kennis ofzo.’

‘Maar die Engelse presentatie?’ (interviewer)

‘Ze hebben mij juist gevraagd omdat ik daarmee uit de voeten kon.’

Ook vertelt iemand dat hij niet weet of zijn inspanning een persoonlijk effect heeft gehad, omdat hij niet weet wat het aan concrete resultaten heeft opgeleverd.

4.3.2 Sociaal netwerk

Wanneer gevraagd naar wat deelname aan JAA! oplevert voor henzelf, wordt het krijgen/hebben/ontwikkelen van een sociaal netwerk vaak genoemd (zo'n 14 keer). Er worden voorbeelden gegeven van contact met medejongeren, maar ook met mensen als wethouders en de burgemeester.

'Je gaat om met iedereen, met allerlei mensen. Op school en op werk ga je toch vaak om met je eigen groepje om, bij JAA! kom je bij jongeren die heel anders zijn dan jij. Maar het klikt wel vaak en dat is leuk om te zien.'

'Het is heel gezellig, interessant. Ik heb een keer een project gedaan waarbij ik de wethouder heb ontmoet, er was een keer iets waarbij een beroemde comedian kwam. Ik vind het sociale heel belangrijk: je leert met elkaar de omgeving kennen.'

'Eén keer een nummer gehad van een vrouw van de PvdA. Ik heb echt wel contacten, mensen leren kennen. Toen kwam er een vrouw en die zei: gefeliciteerd, neem mijn nummer en bel me maar.'

'Heb je dat nog een keer gedaan?' (interviewer)

'Nee, ze zeggen wel tegen je bel me, maar ze gaan er toch niks mee doen.'

4.4 Andere jongeren

Of JAA! ook effect heeft op andere jongeren in de stad, is weinig besproken. Het voorbeeld van de XXXS-pas is hier wel genoemd.

4.5 Conclusie effect van JAA

Dit hoofdstuk geeft inzicht in de wijze waarop jongeren betrokken bij JAA! het effect van JAA! beoordelen. De volgende onderzoeksvraag en operationalisering is hiertoe opgesteld:

Wat is het effect van JAA!?

- Kennis, vaardigheden en houding van deelnemende jongeren
- Netwerk en contacten van deelnemende jongeren
- Kennis, vaardigheden en houding van andere jongeren
- Kennis, vaardigheden, houding van volwassenen
- Kwaliteitsverbetering van beleid (overheden en organisaties in Amsterdam)

De effecten van JAA! zijn volgens jongeren het grootst voor henzelf. Ze noemen hierbij effecten op het gebied van kennis, houding en vaardigheden. Ook wordt conform hun sociale motivatie deel te nemen aan projecten van JAA! het vergroten van het sociale netwerk genoemd als belangrijk effect.

Opvallend is dat jongeren nauwelijks effecten van projecten noemen die samenhangen met concrete resultaten op beleid en politiek waar zij van profiteren. De jongeren vertellen vooral dat zij niet weten wat er met hun adviezen gebeurt door volwassenen van instellingen, diensten en politiek in centrale stad en stadsdelen. Waar ze dat wel weten, zijn ze er niet echt tevreden over. Als belangrijke motivatie voor jongeren om deel te nemen noemen zij het verbeteren van de positie van jongeren in Amsterdam. Hier ligt dan ook een belangrijk verbeterpunt voor JAA!. De jongeren leggen de verantwoordelijkheid hiervoor vooral bij de begeleiding van JAA!, niet bij zichzelf.

In dezelfde lijn noemen jongeren ook nauwelijks effecten van de projecten en activiteiten voor andere jongeren dan die eraan deelnemen.

Effecten op betrokken volwassenen zijn volgens de deelnemende jongeren voornamelijk gelegen in hun persoonlijke houding ten opzichte van jongeren. Door hun ervaring dat jongeren aan dergelijke projecten kunnen deelnemen, nemen zij hen serieuzer.

5 Randvoorwaarden

Dit onderdeel gaat over de randvoorwaarden van JAA!: waar bestaat de begeleiding uit en wat vinden jongeren daarvan, hoe verloopt de communicatie met jongeren die meedoen, hoe staat het met de tijd die het je kost en met het budget. Het zijn onderwerpen waarvan een deel ook al terloops in de voorgaande hoofdstukken over de kwaliteit van deelname en de effecten van JAA! aan de orde is geweest.

Reactie kerngroep:

De kerngroep herkende zich in de conceptversie van dit hoofdstuk en had geen concrete aanvullingen en/of suggesties voor wijziging.

5.1 Budget

De jongeren die deelnemen aan JAA! hebben zelf geen budget om te besteden aan activiteiten. Daar is dan ook weinig over gezegd. Wel roept een aantal jongeren de gemeente op om JAA! meer geld te geven:

‘Meer geld krijgen van de overheid, hebben ze een eigen onderkomen?’

‘Ja, DMO, dienst maatschappelijk ontwikkeling! Subsidie! Meer niet.’

5.2 Tijd

De jongeren vertellen weinig over de factor tijd. Over het algemeen vertellen ze dat het van te voren duidelijk is hoeveel tijd iets gaat kosten, dat dat meestal ook zo is, en dat dat prima is. Een jongen vindt dat het project waaraan hij meedeed te kort duurde om echt resultaat te boeken. JAA! is daar even betrokken bij geweest, maar nu, 3 jaar later, is er nog geen resultaat. Tijd in het jaar – met name de zomervakantie – wordt wel in een van de panelgesprekken besproken:

‘In de zomer zijn alle ambtenaren op vakantie.’

‘Ja, ze hebben geen plek ervoor, dus staat het stil, wacht maar tot na de zomervakantie totdat we weer allemaal nieuwe projecten hebben.’

‘Zouden jullie eigenlijk wel iets willen doen in de zomervakantie?’ (interviewer)

‘Ik heb een goed idee, als die ambtenaar toch op vakantie gaan dan kunnen ze een jongeren aanstellen om zijn taken te doen, milde taken natuurlijk. Niet serieuze taken natuurlijk maar...’

‘Ja wel serieus maar niet te zakelijk.’

‘Dat ze dan ook nog een jongerenburgemeester gaan stichten zeker.’

5.3 Begeleiding

De jongeren is gevraagd wat zij vinden van de begeleiding van JAA!. Hierover is weinig verteld in antwoord op de vraag, maar veel bij het bespreken van andere onderwerpen. Dat is ook logisch: begeleiding snijdt als het ware door alle mogelijke facetten van een organisatie als JAA! heen. Over het algemeen wordt positief over de begeleiding gesproken. De jongeren hebben ongeveer evenveel opmerkingen gemaakt waarin de begeleiding als goed/prima getypeerd wordt, als opmerkingen met een ‘kan beter’ element. Er zijn veel meer jongeren die enkel in positieve termen over de begeleiding hebben gesproken, dan enkel in negatieve termen.

Wat doet de begeleiding? De meeste jongeren noemen taken als: vragen stellen, verslagen maken, plannen maken, jongeren bellen, jongeren motiveren en beslissingen nemen. Het beeld dat de jongeren schetsen van de begeleiding is sterk faciliterend: de begeleiding regelt, organiseert en houdt de regie. Deze werkwijze is voor veel jongeren aantrekkelijk, omdat zij vooral de spannende en leuke dingen doen, met name interviewen en hun mening geven, en zij kunnen in- en uitstappen wanneer zij willen.

‘Dat soort werk doen zij dus ook, dat zij die interviews dan innemen en een verslag van maken. Zulke dingen doen zij dus.’

‘Zou je niet zelf die interviews willen verwerken?’ (interviewer)

‘Nee, want dat is echt saai want het is iets waar je al twee uur over gediscussieerd hebt met elkaar, ideeën naar voren hebt gebracht in groepjes. Het is eigenlijk het samenvatten ervan en tien ideeën eruit pakken, het is niet dat je iets nieuws gaat bedenken.’

Andere voorbeelden van positieve beoordeling van de begeleiding zijn onder meer:

‘Zij helpen wanneer je ergens moeite mee hebt, zoeken dingen voor je uit. Ze doen het goed, het zijn leuke, jonge mensen.’

‘De deelnemers aan projecten worden per groepje begeleid. De begeleider legt uit wat er moet gebeuren. Ook organiseren begeleiders de bijeenkomsten. Ik vind dat ze dit goed doen. De sfeer is altijd leuk en gezellig en ze zorgen ervoor dat iedereen mee doet.’

‘Wij komen met heel veel ideeën, daar komen er tien uit, zij maken een verslagje van wat er is besproken. Dit zijn de tien adviezen, dat wordt doorgestuurd naar een bedrijf of wat dan ook. Het werkt heel goed als je ergens aan mee wilt doen, maar het is niet zo dat je zelf daar van alles in kan gaan bedenken, kan gaan uitvoeren en kan gaan opzetten.’

‘De begeleiders geven leiding aan het project. Zij regelen besprekingen, zetten vergaderingen op papier, zitten achter dingen aan en regelen dingen, bijvoorbeeld de tekenaars voor het ideeënboek. Dat is goed, want dan boek je resultaat.’

‘Ze geven je veel vrijheid, en behandelen je ook met respect. Als je voor het eerst binnenloopt dan geven ze je het meeste aandacht.’

‘Als je iets niet begrijpt gaan ze het nog een keer uitleggen tot je het begrijpt. Ze helpen je meestal ook. Ze zijn geduldig ook.’

Twee jongeren hebben zich echt ontevreden uitgelaten als het om begeleiding gaat.

‘Ik vond het slecht georganiseerd. De mensen die erop zitten, kunnen het niet. Zo was er regelmatig een nieuwsbrief, hierin stond telkens dezelfde informatie en veel spelfouten. Het verliep vaak rommelig, er was geen overzicht van wat

er nu allemaal gebeurde. Tijdens vergaderingen werd steeds weer hetzelfde besproken. Er werden wel leuk dingen georganiseerd, zoals een mediatraining, maar dat was vaak niet nuttig. Er konden beter dingen gedaan worden die jongeren echt helpen. En het verliep allemaal erg langzaam.'

Er zijn veel jongeren die wel tevreden zijn, maar die verbeterpunten noemen. Zij vinden dat de begeleiding te hoog opgeleid is om goed met lageropgeleide jongeren te kunnen werken, te weinig allochtonen bevat, te formeel is, dat er te veel gepraat wordt en te weinig besloten en uitgevoerd, en/of dat de begeleiding de incrowd voortrekt.

'Ik vind dat mensen van de leiding knopen moeten doorhakken. Als puber vind je altijd wel dat jouw idee het beste is, als leiding moet je daarboven staan.'

Bovenstaand citaat begint met de mening dat de leiding knopen moet doorhakken, er zijn meer jongeren die juist vinden dat de begeleiding meer aan jongeren zelf zou moeten overlaten.

'Bijvoorbeeld zelf een vergadering regelen. Dan heb je meteen meer aanspraak bij de wethouder. Die kan dan denken: "Zo, jullie zijn jongeren met pit!".'

Een onderwerp dat regelmatig terugkomt is dat de begeleiders meer zou moeten doen om JAA! bekendheid te geven. Ook wordt de besluitvorming regelmatig genoemd als niet transparant.

'Ze vragen naar je mening, maar je weet niet of daar ook wat mee wordt gedaan. Want na zo'n vergadering regelen zij alles.'

5.4 Communicatie

De begeleiding heeft een belangrijke taak als het gaat om communicatie. Dit onderwerp is dan ook uitgebreid aan bod gekomen, door alle andere onderwerpen heen. Over het algemeen vinden de jongeren dat er duidelijk wordt gecommuniceerd over het hoe en wat van de projecten of activiteiten: je wordt regelmatig gebeld, er worden verslagen van bijeenkomsten gemaakt, de nieuwsbrief, flyers, mail. Met andere woorden: je weet waar je aan toe bent.

5.4.1 Bij de start

Het beeld dat uit de gesprekken naar voren komt, is dat de jongeren tevreden zijn over de informatie die ze bij de start van een langer project of bij de start of werving voor een eenmalige activiteit krijgen. Wel is het soms zo dat de jongeren vertellen niet helemaal precies te weten wat ze kunnen verwachten. Pas als ze meedoen wordt het allemaal duidelijk.

‘Toen gaven ze ons folders, toen heb ik nagedacht en toen dacht ik iets voor de stad doen, ja waarom niet?!’

‘Had je het idee dat je van tevoren wist waar je aan begon?’ (interviewer)

‘Nee, dat weet je gewoon niet. Meer zo van wat is dit, het klinkt wel interessant, dus ik wil het wel uitvinden.’

Een aantal jongeren raadt de begeleiders van JAA! aan de jongeren die zich voor het eerst aanmelden – en dan met name via Internet – eerder een bevestiging te sturen dat ze in het bestand zitten en wanneer ze iets kunnen verwachten.

‘Toen ik me had aangemeld, belden ze me voor het eerste project na een maand ofzo, maar daartussen kreeg je niks te horen. Dus voor het aanmelden zou het wel handig zijn als je een e-mailtje krijgt ofzo.’

5.4.2 Op de hoogte blijven

De meeste jongeren zijn te spreken over de wijze waarop ze op de hoogte worden gehouden.

‘De communicatie tijdens een project is wel goed. Er is elke week een bijeenkomst, er worden notulen van gemaakt, je weet waar het is, want het is altijd op dezelfde plek.’

‘Ik werd goed op de hoogte gehouden via mail en post. Ze vertelden ruim van te voren wanneer iets was, zodat je dan afspraken kon verzetten. Prima allemaal.’

‘Als je graag aan een project mee wilt doen en je kunt niet in de eerste of tweede week, dan kun je altijd een samenvatting aanvragen van wat er die week besproken is.’

Er zijn ook jongeren die graag tussentijds meer op de hoogte gehouden zouden willen worden.

‘Ik vond dat ze te weinig terugkoppelen. Want dan heb je wat gedaan, dan hoort je twee weken niks en dan is er weer een bijeenkomst, dan denk ik: in de tussentijd is het toch handig om iedereen op de hoogte te houden waar ze mee bezig zijn en hoe lang iets gaat duren. Gewoon wekelijks een telefoontje. Van: “We hebben nu de wethouder gesproken van de week, er is een brief de deur uitgegaan van de week, van de week komen we weer bijeen, dan zien jullie het verslag”. Dat zijn hele simpele dingen. Of e-mailen. Gewoon op de hoogte blijven. Ik denk dat dit jongeren toch heel snel doet afhaken.’

5.4.3 Communicatie over het effect van JAA!

Het belangrijkste verbeterpunt wat de communicatie betreft, gaat over het effect en de resultaten van JAA!. Zoals in paragraaf 4.4.1 over het effect van JAA! op beleid duidelijk naar voren kwam: veel jongeren vertellen onvoldoende te weten wat er met adviezen, aanbevelingen en andere ideeën en resultaten wordt gedaan. Zij willen graag meer weten wat er gebeurt en waarom.

‘Er zou een betere terugkoppeling moeten zijn, omdat je dan meer het idee hebt dat je ideeën serieus worden genomen. De informatie na afloop is slecht. Als je hebt meegelopen, hoor je niet hoe het is afgelopen, het is onduidelijk wat ermee gebeurt.’

‘Ik denk dat de klap zachter zal zijn als zij op de hoogte gehouden worden. Niet dat je na een half jaar hoort: het is afgeblazen. Het is beter als je hoort het is afgeblazen, maar door tekort aan geld, of weet ik veel. Dan denk ik: het is ook niet echt de fout van jou.’

Een jongen noemt een positief voorbeeld:

‘Na een jaar kreeg ik een brief thuis over het project Buurt Verbeteren. Hierin stond wat de resultaten waren. Dit vond ik erg leuk.’

5.4.4 Relatie JAA! en Young Works

Tijdens de gesprekken blijkt dat er onduidelijkheid is bij jongeren over de relatie tussen JAA! en Young Works. Gevraagd naar de relatie tussen JAA! en Young Works, vertellen veel jongeren niet precies te weten wat die inhoudt.

‘Young Works doet ook iets van projecten. Voor zover ik weet hebben die niet direct iets met elkaar te maken.’

‘JAA! is een groepje jonge mensen, heel enthousiast. Ik weet niet wat Young Works is. Ik heb er wel eens van gehoord in het kader van JAA! en het staat ook altijd bovenop de brieven die ik krijg. Maar ik weet niet wat de twee met elkaar te maken hebben.’

‘Young Works is een jongeren communicatiebureau. Het maakt reclames en zo voor jongeren, zorgt voor toegankelijkheid van jongeren. Zij besturen JAA!. Ik vind het moeilijk te zeggen wat hun taak is. Volgens mij weten zij dat zelf ook niet precies: moeten ze zelf beslissen of moeten ze jongeren leren het zelf uit te zoeken?’

Een aantal jongeren vertelt door Young Works ook voor dingen buiten JAA! benaderd te worden.

‘En nu werken ze ook nog samen met Young Works, ik kreeg in het begin ook telefoon van Young Works, terwijl ik eigenlijk niks met hun mee wilde maken. Maar omdat ik nu bij JAA! zit en JAA! onderdeel is van Young Works, dan komen je gegevens automatisch ook in het bestand van Young Works terecht.’

Soms is hen niet helemaal duidelijk wat ze voor wie doen.

‘Bij Young Works heb ik meegedaan aan een project mediawatch: dan kreeg je een horloge die moest je 2 weken om en die hield bij met welke dingen je in aanraking kwam; televisie, computer etc. Ook iets over geld uitgeven, maar ik weet niet of dat ook gelinkt is aan JAA!. Het was wel heel leuk georganiseerd, gingen we naar de Bijenkorf, ze waren vriendelijk en het werd goed uitgelegd.’

‘JAA! doet soms ook wel dingen die niet echt maatschappelijk nut hebben volgens mij, zoals dat jongeren een horloge ommoesten voor een tijdje en werd gekeken wat ze zoal deden, of zoiets.’

Ook onderstaande dialoog uit een van de panelgesprekken laat dit zien.

‘En de reclame van vuil op straat, met die kleine mannetjes.’

‘Dat is geen JAA!, dat is Young Works.’

‘Dat is Young Works maar dat is wel jongeren die in de JAA! database zitten, die hebben ze gebruikt. En ook met het discriminatiemeldpunt, met die rapper Yes-r. Yes-r op die posters van wordt je gediscrimineerd.’

Tijdens een van de panelgesprekken is gevraagd wat de jongeren vinden van deze mix.

‘Is juist goed, want jongeren die potentie hebben om het te maken in de media kunnen wel bij hun aan de slag.’

‘Zo trek je ook meer jongeren, het is niet alleen maar saaie dingen voor de gemeenteraad.’

5.5 Conclusie randvoorwaarden

In het hoofdstuk over randvoorwaarden gaat het voornamelijk om de begeleiding en informatievoorziening die vanuit Young Works wordt geboden, maar ook over de tijdsinvestering en de middelen die beschikbaar zijn. De onderzoeksvraag voor dit onderdeel is als volgt geoperationaliseerd:

Wat vinden jongeren van de randvoorwaarden van JAA!?

- Personele begeleiding bij de voorbereiding, uitvoering en follow-up van activiteiten en projecten.
- Informatievoorziening: informed consent, terugkoppeling
- Tijdsinvestering
- Middelen die beschikbaar zijn

Over de laatste twee kunnen we kort zijn: budget lijkt geen issue, met name omdat de jongeren zelf geen budget krijgen om te beheren. Wat betreft tijdsinvestering zijn de jongeren tevreden: deze wordt goed gecommuniceerd en lijkt ook te kloppen met de inzet die zij bereid zijn te plegen. Er is wat discussie over activiteiten in de zomervakantie (juist wel of juist niet activiteiten plannen).

Begeleiding

Over de begeleiding van JAA! zijn de jongeren over het algemeen tevreden, het is sterk faciliterend: de begeleiding regelt, organiseert en houdt regie. Dit is met name prettig voor jongeren die uitvoerend werk willen doen: voor hen is de drempel laag. Dit komt ook terug bij de eerste onderzoeksvraag over de kwaliteit van deelname: de tevredenheid over de mate van participatie is hoog indien iemand wil aansluiten bij een idee dat is uitgewerkt.

Er zijn ook jongeren die deze wijze van begeleiding als minder prettig ervaren, dan wel een andere werkvorm aantrekkelijk zouden vinden. Dit zijn met name jongeren die meer inspraak willen hebben, meer inzicht in besluitvorming en meer eigendom over het proces en de resultaten willen hebben. Wat persoonlijke kenmerken betreft zijn dit

jongeren die meer ervaring met participatie hebben (vaak binnen JAA! opgedaan), jongeren die wat ouder zijn en jongeren die een expliciete interesse hebben in beleid. Het lijkt erop dat de begeleiders van JAA! goed in staat zijn een grote algemene deler aan jongeren te begeleiden, en dat specifieke groepen (echt actief, echt laag opgeleid) minder bedienen.

De relatieve onbekendheid van JAA! bij het algemene publiek is in hoofdstuk drie duidelijk naar voren gekomen als een verbeterpunt, en de jongeren zien met name een rol voor de begeleiding hierin weggelegd, meer nog dan voor zichzelf (de meeste jongeren doen reeds via-via mee).

Informatievoorziening

Ook informatievoorziening aan de jongeren zelf is een onderwerp dat hoog op de agenda staat. De communicatie is goed over de dagelijkse projectuitvoering: via nieuwsbrieven, de website, sms, telefoontjes etc. Deze conclusie strookt met de helderheid van de werkwijze, zoals daarover verteld is door de jongeren in hoofdstuk drie. Wel vertellen de jongeren van te voren vaak niet goed te weten waaraan zij beginnen: het in participatie sterk benadrukte idee van *informed consent* zou dan ook versterkt kunnen worden.

De relatie tussen Young Works en JAA! is voor veel jongeren onduidelijk: dit zou in de communicatie verbeterd kunnen worden.

De belangrijkste en meest gehoorde aanbeveling die de jongeren hebben, is die van terugkoppeling van de resultaten: zij hebben momenteel nauwelijks zicht op wat er met hun adviezen en meningen wordt gedaan. Dit aspect komt terug bij alle onderzoeksvragen: bij de kwaliteit van deelname is het een motivatie om al dan niet (meer) deel te nemen, jongeren vertellen het effect van hun inzet op beleid niet te kennen, en vinden dat met name de begeleiding van JAA! veel meer zou moeten doen om de resultaten inzichtelijk te maken.

6 Aandachtspunten

In dit hoofdstuk staan aandachtspunten voor de toekomst op basis van:

- de doelstelling van JAA! zoals beschreven in de *Rapportage Denktank Jongeren Actief voor Amsterdam! (april 2005 – april 2006)*;
- de wijze waarop de werkwijze, resultaten en effecten door de jongeren worden ervaren;
- de expertise van Stichting Alexander op het gebied van het vormgeven van jongerenparticipatie op lokaal niveau.

In onderstaand kader staan de doelstellingen van JAA! omschreven.

De Denktank had in 2005 tot april 2006 de volgende doelstellingen:

1. De Denktank van JAA! blijft jongerenparticipatie en –communicatie in Amsterdam faciliteren waarbij we werken met een beproefde methode, die interessant is voor jongeren en volwassenen, en vooral drempelverlagend werkt.
2. Medewerkers van instellingen, ambtenaren en politici in de centrale stad en stadsdelen voelen zich geprikkeld om in contact te komen met jongeren.
3. De Denktank stimuleert de dialoog tussen jongeren en volwassenen van instellingen, diensten en politiek in centrale stad en stadsdelen. Dit gebeurt in een vorm waarbij er zoveel mogelijk persoonlijke interactie (face-to-face) is tussen jongeren en volwassenen op een open manier, waarbij jongeren volwassenen confronteren met hun meningen en volwassenen inzicht krijgen in de belevingswereld van jongeren. Jongeren geven gevraagd en ongevraagd advies.
4. Jongeren bereiden de ontmoetingen goed voor door als trendspotter achtergrondinformatie te verzamelen en leeftijdgenoten te interviewen over het onderwerp, zodat ze niet alleen vanuit hun eigen perspectief spreken.
5. De Denktank van JAA! krijgt een professionele uitstraling en communicatie.

Bron: *Rapportage Denktank Jongeren Actief voor Amsterdam! (april 2005 – april 2006) Young Works, 26 mei 2006*

Het zijn met name de doelstellingen die rechtstreeks gerelateerd zijn aan de deelnemende jongeren en de begeleiders waar Stichting Alexander iets over kan zeggen/aanbevelen. De doelstellingen die rechtstreeks aan volwassen partijen gekoppeld zijn, zijn in het onderzoek niet betrokken. Het betreft hier met name doelstelling 2 (geprikkeld zijn van volwassenen om in contact te komen met jongeren).

De doelstelling van JAA! wordt omschreven als het gevraagd en ongevraagd advies uitbrengen van jongeren aan volwassenen van instellingen, diensten en politiek in centrale stad en stadsdelen. Tevens wordt de doelstelling omschreven in termen van het faciliteren van participatie en communicatie. Wat betreft de doelstelling is een tweetal punten interessant, te weten het ambitieniveau wat betreft participatie in de uitvoering en participatie in effect op beleid.

6.1 Ambitieniveau van participatie in de uitvoering

Welk **niveau van participatie** wordt nagestreefd binnen de projectuitvoering? De participatieladder van Roger Hart geeft inzicht in welke niveaus te identificeren. Het beeld dat uit het onderzoek naar voren komt, is dat het gros van de activiteiten van JAA! zich beweegt op de drie middenniveaus van de participatieladder van Roger Hart. Het betreft dan vooral: ²

- **Initiatief bij volwassenen, jongeren beslissen mee:** Bij projecten worden door de initiatiefnemers verschillende belangen- en leeftijdsgroepen betrokken.
- **Geconsulteerd en geïnformeerd:** Jongeren worden uitgebreid geraadpleegd over een project dat door volwassenen ontworpen en geleid wordt zonder dat ze bij de analyse en eventuele beleidsbeslissingen worden betrokken.
- **In opdracht en geïnformeerd:** Volwassenen nemen het initiatief om jongeren in te schakelen en stellen hen op de hoogte van het hoe en waarom. Pas als ze de intenties van het project en de zin van hun betrokkenheid hebben begrepen besluiten jongeren al dan niet te participeren.

Dit correspondeert met de doelstelling zoals die is geformuleerd. Een groot aantal jongeren vertelt in het onderzoek tevreden te zijn met deze werkwijze. Het is gezellig, divers, het levert de jongeren persoonlijk wat op in termen van kennis, vaardigheden, houding en sociaal netwerk. Dit is een sterke bodem voor advisering en dialoog.

Er is echter ook een groep jongeren (ouder, meer ervaring, interesse op dit vlak) die de expliciete wens uitspreken ook meer te kunnen oppakken, in termen van Hart betreft het dan de twee hoogste niveaus:

- **Initiatief en leiding bij jongeren:** jongeren bedenken, organiseren en leiden zelf een project. Zij betrekken volwassenen zelf bij besluitvorming.

² Naar: Roger A. Hart, *Children's Participation, from Tokenship to Citizenship*, Florence: Unicef, 1992.

- **Initiatief en leiding bij jongeren, ondersteund door volwassenen:** jongeren bedenken, organiseren en leiden zelf een project. Volwassenen kunnen beschikbaar zijn als begeleiders.

Het is dan ook zowel inhoudelijk (het levert jongeren en volwassenen veel op) als moreel/juridisch (Rechten van het Kind) belangrijk de ambitie voor jongerenparticipatie op te schroeven door ook te waarborgen dat wordt voorzien in deze hoogste niveaus van participatie.

6.2 Ambitieniveau van participatie in effect op beleid

Een tweede interessante lijn is welk niveau van participatie wordt nagestreefd in termen van effect op beleid. Als doelstelling van JAA! wordt gesteld:

De Denktank stimuleert de dialoog tussen jongeren en volwassenen van instellingen, diensten en politiek in centrale stad en stadsdelen.

Dit gebeurt in een vorm waarbij er zoveel mogelijk persoonlijke interactie (face-to-face) is tussen jongeren en volwassenen op een open manier, waarbij jongeren volwassenen confronteren met hun meningen en volwassenen inzicht krijgen in de belevingswereld van jongeren. Jongeren geven gevraagd en ongevraagd advies.

Interactie is het doel, met name volwassenen verkrijgen inzicht in de belevingswereld van jongeren. Jongeren geven gevraagd en ongevraagd advies. Opvallend is dat er geen duidelijke doelstelling wordt gesteld welk effect de advisering en dialoog zou moeten hebben in termen van beleidsbeïnvloeding. Jongeren noemen dit wel als een van de voornaamste motivaties om deel te nemen: ze willen niet alleen dat er geluisterd wordt naar hun mening, ze willen ook dat er iets mee gebeurt. Ze willen effect op beleid, niet alleen als het gaat om concrete voorzieningen als voetbalveldjes of jongerencentra, maar ook als het gaat om bijvoorbeeld bejegening en begeleiding op school of in de tram. Momenteel weten zij vaak niet wat er gebeurt met hun adviezen en aanbevelingen.

Stichting Alexander raadt DMO aan sterker te waarborgen dat de resultaten van de jongeren serieus genomen worden, en dat de resultaten op structurele wijze worden teruggekoppeld aan de deelnemende jongeren.

6.3 Toekomst

Jongeren vinden het belangrijk en goed dat JAA! er is. Ze noemen verschillende motivaties om deel te nemen: het sociale aspect, verandering willen bewerkstelligen voor jongeren in Amsterdam en je stem op een constructieve wijze laten horen. Het beeld dat naar voren komt is dat JAA! een nuttige functie vervult in Amsterdam op het gebied van inspraak en participatie, en dat dit op een interessante en passende wijze gebeurt, gekoppeld aan de geformuleerde doelstellingen. Er is door jongeren een aantal verbeterpunten benoemd binnen de huidige constellatie waarvan de belangrijkste zijn: beter informeren van jongeren over de effecten van adviezen, beter betrekken van een grotere groep jongeren, betere bekendheid geven aan JAA!. Buiten de grenzen van de huidige constellatie zouden jongeren graag zien dat versterkt worden zowel het niveau van participatie in termen van eigendom van werkwijze en inhoud als in termen van effect op beleid.

Stichting Alexander onderschrijft deze aanbevelingen: er ligt een sterke bodem, dit is het moment om door te pakken, te verdiepen, om diversiteit aan te bieden, met behoud van wat goed is. Een laatste aanbeveling is om – nu de basis op het terrein van lokaal jeugdbeleid er zo duidelijk ligt – ook de verbanden te versterken met voor jongeren belangrijke sectoren als onderwijs, jeugdzorg, cultuur en vrijwilligerswerk.

Bijlage 1:

Verslag dialoogbijeenkomst gemeente en jongeren betrokken (geweest) bij JAA!

Op woensdag 4 oktober heeft een **dialoogbijeenkomst** plaatsgevonden tussen twee ambtenaren van de Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling (DMO) van de gemeente Amsterdam, en acht jongeren die actief zijn (geweest) bij JAA!. Deze jongeren (de kerngroep) hebben deelgenomen aan de panelgesprekken of aan de telefonische interviews. Zes jongeren zijn actief, twee jongeren zijn minder actief. Alle jongeren uit de panelgesprekken en interviews zijn gevraagd deel te nemen, elf hebben zich opgegeven en deze acht zijn daadwerkelijk gekomen.

Voorafgaand aan de komst van de gemeente, heeft Stichting Alexander samen met de jongeren de conceptrapportage besproken. Hieruit zijn aanvullingen, nuanceringen en conclusies naar voren gekomen, die zijn opgenomen in onderhavig verslag. Ook is met de jongeren voorbesproken op welke wijze zij de dialoogbijeenkomst wilden inzetten. De jongeren kozen voor een open aanpak, waarbij de vragen van de gemeente leidend zouden zijn. Met de jongeren is afgesproken dat zij op persoonlijke titel zouden spreken, vanuit hun eigen ervaring, en dat Stichting Alexander het 'grotere beeld' voor het voetlicht zou brengen.

De gemeente was van te voren door Stichting Alexander bijgepraat over de hoofdlijnen van de resultaten.

Dit verslag geeft op hoofdlijnen de discussie weer.

DMO: Is het doel van JAA! duidelijk?

Jongeren: Je werkt wel ergens naar toe, dat is wel duidelijk. Wel is er weinig communicatie, weinig terugkoppeling. Terugkoppeling zou via e-mail kunnen plaatsvinden. Er zou standaard een evaluatie ingepland moeten worden, dan weet je wat er is gebeurd, wat beter had gekund. Evaluatie in het algemeen wordt niet gedaan.

DMO: Zou een feedbackproject iets zijn?

Jongeren: Ja, dit gebeurt pas na een jaar. Niet na elk project. Er is al een feedbackproject, hierin wordt aan het einde van het jaar alles besproken, met opdrachtgevers en jongeren gefocust op het project.

Er is wel een klein verslagje na elk project maar niet gebundeld en verspreid. Dit zou toegestuurd kunnen worden via de e-mail, aan de mensen die mee gedaan hebben. Er is nu wel om het half jaar een flyer, maar de tekst die daarin staat over projecten is veel te kort, geen echte evaluatie.

DMO: Kennen andere jongeren JAA! – welke beeld hebben zij van JAA!?

Jongeren: JAA! is echt onbekend bij jongeren en ook ouderen.

DMO: Zou publiciteit hier aan helpen?

Jongeren: Sociale contacten van JAA! zijn belangrijk, met vrienden onderling werkt het beste.

Bijvoorbeeld bij het deurbeleidpanel, daar staat geen JAA! onder terwijl JAA! er actief mee bezig is. Niemand weet waar het vandaan komt, ze blijven anoniem terwijl dat zonde is.

DMO: Moeten JAA! meer herkenbaar worden?

Jongeren: Beetje wel, het is niet de bedoeling dat we een uithangbord worden. Ja, want we zijn nu helemaal niet herkenbaar! Maar het moet niet knullig worden. Wat er achter het station gebeurd is, daar is JAA! nergens op te zien. Het kan beter georganiseerd worden, duidelijker.

DMO: Wat kunnen jullie hier zelf aan doen?

Jongeren: Onder de jongeren zelf bekendheid maken. Meer JAA! erop, overal erop stempelen, het zijn goede initiatieven en een goede boodschap, daar mag JAA! op. Dan kom je al een stap verder.

DMO: Wat voor beeld heb je zelf bij JAA!?

Jongeren: Dat ligt eraan wat je van anderen hoort.

Om jezelf te ontwikkelen, daar is JAA! goed voor.

Bij JAA! kun je actief meedoen. Maar hoeveel procent is zo, van de Amsterdamse jongeren?

Overall waar JAA! aan meewerkt, logo erop! Het kan beter, het is niet alleen een postertje of een flyer.

XXS is nog bekender dan JAA!, iedereen heeft een pasje.

Het is wel gedeeltelijk voorgekauwd voor oudere jongeren, en voor jongere jongeren is het misschien te veel, het is gemiddeld. Weinig variatie in niveaus.

Er zouden meer verschillen voor leeftijden moeten zijn bij projecten. Panels worden wel gescheiden maar dit gebeurt in andere projecten te weinig.

Het ligt er echt aan wat je bent, JAA! is in het begin leuk en goed maar wil je meer dan moet je het zelf doen (leeftijd speelt hierbij een belangrijke rol).

DMO: Kunnen alle leeftijden wel in de organisatie?

Jongeren: Ja, bepaalde dingen selecteren, maar iedereen is welkom.

Maar wel rekening houden met leeftijden, jongere jongeren denken anders dan oudere. Soms is het wel leuk om zoveel verschillende leeftijden bij elkaar te hebben, want iedereen denkt anders.

DMO: Van wie is JAA!?

Jongeren: Voor en door jongeren.

Geen duidelijk beeld.

DMO: Wie is verantwoordelijk voor JAA!?

Jongeren: Wij! Als er geen jongeren zijn is er geen JAA!.

Soort uitzendbureau voor jongeren van de gemeente, op een positieve manier.

Wij geven JAA! de identiteit, maar worden opgeroepen.

Mensen die heel serieus zijn kunnen via JAA! hogerop komen.

Je moet kunnen groeien in de organisatie, voor diegene die er tijd in willen steken, die mogelijkheid is er nu niet.

Jongeren moet zelf dingen kunnen verzinnen, dat werkt motiverend.

Je wordt op interesse opgeroepen. Bij de bijtank-lounge mag je een thema kiezen, en dan in een groepje een project bedenken. Maar dit gebeurt te weinig, moet wel 4 of 5 keer per jaar.

DMO: Werkt het beter als je zelf iets verzint?

Jongeren: Werkt niet altijd beter, want niet iedereen die het bedacht heeft, zit erbij.

Als medewerkers je kennen wordt het beter. Hier zitten wel twee kanten aan; je wordt aan de ene kant voorgetrokken, maar bij JAA! weten ze wel heel goed wie wat kan en waar goed in is, ze kennen de jongeren goed.

DMO: Van hoeveel jongeren weten ze hoe ze werken?

Jongeren: Veel, ze kennen niet alleen die 20 mensen. Ze proberen iedereen een kans te geven, maar je moet zelf ook willen. Als ik aangeef dat ik iets wil doen, zullen ze mij sneller bellen.

Het komt altijd van twee kanten anders moet je het niet doen!

JAA! moet een ander gezicht krijgen, niemand weet precies wat het is. Mensen moeten geïnteresseerd zijn. JAA! moet het gevoel geven dat ze iets interessants hebben. Dat moeten jongeren zelf doen.

DMO: Is de actieve groep ook representatief voor alle Amsterdamse jongeren?

Jongeren: Discussie over opleidingsniveau.

Meer promotie, meer bekendheid, meer projecten.

DMO: goed advies voor JAA!?

- Leden die er langer zitten opleiden tot leiders.
- Meer bekendheid, meer projecten, groot evenement en JAA! erop plakken.
- Goed dat er wat voorgedrukt is, voor verschillende leeftijden, moet er ook meer initiatief kunnen komen.
- Projectgroep van gemotiveerde leden oprichten die alles zelf doen. Bedanken, maken ?, uitvoeren. JAA! kan helpen bij ruimtes en contacten, minimale begeleiding voor grote lijnen. Je kunt zelf achter budget aangaan ook zonder JAA!. Van JAA! misschien klein budget om te organiseren. Dit allemaal doen met de plakker JAA! erop.
- JAA! ideeënbus moet er komen waar je concrete ideeën kunt droppen. Of iets in kunnen vullen op de site. Je kunt nu tussen de bijtank-lounges door ook wel mailen, maar dit is makkelijker. En als de ideeën niet door JA uitgevoerd kunnen worden dan kunnen ze je wel helpen met contacten.
- Een andere aanpak, een andere manier van jongeren bereiken, ook buiten JAA!.
- JAA! moet meer staan voor het behalen van succes, dan worden jongeren gemotiveerd.
- Meer eigen plekken voor JAA! waar je binnen kunt lopen.

- JAA! moet alleen stagiaires aannemen voor projectleiders bij JAA! die in Amsterdam wonen en iets met jeugd hebben.
- JAA! moet meer resultaten delen met andere organisaties (zoals stadsdeel)

Jongere vraagt aan DMO: wat is uw beeld van JAA!?

DMO: Ik heb veel vragen bij JAA!, een enorm bekend platform aan het worden, GVB, gemeente andere instellingen waar ze mee samenwerken. JAA! heeft een ontwikkeling op gang gebracht in Amsterdam, dat komt door succes. Het gaat heel vaak over hoe betrekken we jongeren in verschillende sectoren. Iedereen die jongeren als doelgroep heeft, daar is JAA! belangrijk voor.

Jongeren die ik tegenkom zijn enthousiast maar hoe hou je ze ook enthousiast. Maar een vaste kern van 20 is te weinig.

Ik denk dat er meer eigen initiatief getoond moet kunnen worden door jongeren die al lang meegaan, meer zelfstandigheid. Meer uitdaging geven maar wel continuïteit vasthouden. Je moet kunnen bouwen op jongeren.

Jongeren:

Jongeren boeien dat moet JAA! lukken als ze met iets leuks komen.

JAA! moet een merk worden, als merk promoten. Daarvoor heb je jongeren nodig, en nieuwe ideeën.

Ze willen wel vernieuwen, ze zoeken trendspotters bij JAA!. Spot dan niet alleen, maar maak er ook gebruik van, doe er iets mee. Dit is nu niet duidelijk, communiceer dit beter, jongeren beter betrekken.

Jongeren moeten bewust gemaakt worden wat ze willen doen. Resultaten moeten worden geboekt.